

на, на, но или та, та, то; писалъ-ла-ло и писанъ-на-но; крылъ-ла-ло и крытъ-та-то.

111. — Да заблъжнимъ : 1-о че страдателныѣ причастія нѣкога са скланять придружени съ сжществ. име съ членъ или безъ членъ, сжщо като прилагателны имена: писанъ листь, писана книга, писано писмо: или: писаныйтъ и писаныя, писаната, писаното.

2-о Срѣднитѣ немаѣ страдателно причастіе. И тѣхныѣ причастія нѣкога са съдружавать и съ сжществ. име съ членъ или безъ членъ: свѣднѣлъ и свѣднѣлыитъ или свѣднѣлыя человекъ; тѣй лѣгнѣлъ и паднѣлъ боленъ, и пр.

3-е Нѣкои дѣйствителны глаголы имаѣ упазено въ употребеніе отъ старо-българскыя языкъ причастіе на настоящее време въ сжщата стара форма; но тѣ сж твердѣ малко. Таквызи сж: сжщій или сжщѣ-а-о, горѣщѣ-а-о, вонѣщѣ-а-о, настоящій и слѣдующій.

112. — Спрѣженіе на спомагателныя глаголы съмѣ става тѣй, какъто слѣдува:

НАКЛОНЕНИЕ ИЗЪЯВИТЕЛНО.

1. Отъ несвършенъ продължителенъ видъ.	2. Отъ несврш. многократ. и сврш. еднократенъ видъ.

ВРЕМЕ НАСТОЯЩЕЕ.

Ч. Е.	{	сѣмѣ	бывамъ (ставамъ)
		си	бывашъ
		ѣ	быва
Ч. М.	{	сѣмы (сѣме)	бывамы
		сте	бывате
		сѣмъ.	быватъ.